

Johanna Kruit

Gedichten , geïnspireerd door bomen

Geheimen

In het donker huizen bomen die overdag
gewoner zijn. Wij slaan de bochten van een
pad mee om en gaan, ontkomen aan het licht
af op geheimen. Kleine geluiden roepen zacht.

Misschien kamt wind het gras of bladert
iemand in een boom. Het ongewone van de
nacht maakt alles waar. Wij nemen slechts
onzekerheden mee omdat wat dichter nadert

van alles zijn kan dat geen taal behoeft.
Vorbij de avond gaan naar waar een kind
alleen in bed van droomt is voor wie vindt
dat duister goed is soms heel mooi en droef.

De nacht legt paden aan. Uren gebruiken
de tijd die nodig is om te verstrijken.

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel "Voorheen te Orisande"
Uitgeverij Thomas Rap – Amsterdam – 1986

Woonplaats

Ons houvast heet landschap. Wij planten
de dagen vol bomen en dromen van dijken
en duinen die als we er stranden nog lijken
op wat we bewaren. Wij sparen gedachten

en spannen steeds samen. Het noemen
van namen als vogel of wind overbodig
voor wie zal beamen dat alles wat nodig
is staat waar het hoort. Zoemen van

camera's blijft achterwege . Wij zeven
de kleuren , belichten de tijd die te ver
voor geluid als een stralende ster
op ons afkomt. Het aldus verkregen

gebied dat we opslaan is houvast en
huis. Steeds weer komen wij thuis.

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel "Voorheen te Orisande"
Uitgeverij Thomas Rap – Amsterdam 1986

Bomen

Ook bomen dragen een geheim . Misschien daarom
dat ik ze opzoek soms. Waarom mijn stappen
anders neergelegd op paden ? Rare eigenschappen
heeft een mens : als kind beklom ik takken om

niet alleen te zijn. Het samenzijn met groen was meer
dan ouders wisten. Vergiste ik me toen ? De
heer zag ook gedachten . Nachtenlang zingt er

soms nog verlangen . Bang en klein ben je
wanneer je groter wordt. Geen god kan
daar nog tegen op. Je lacht hem uit , van
zijn afwezigheid bewust . Toch ken je

zijn geheim. Wanneer hij licht laat stromen
tel je zijn stappen weer onder de bomen.

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel "Voorheen te Orisande"
Uitgeverij Thomas Rap Amsterdam 1986

Gedichten voor jongeren

De bosvrouw

Ze weet alles van bloemen.
Ze sjouwt met haar mand
en zoekt paddestoelen.
Onder haar jas is het
altijd koud.

Soms snap ik niet wat ze zegt
tot ze het uitlegt:
wilde peen, fluitenkruid
eenzaamheid, look zonder look.

Haar handen praten ook.

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel "Als een film in je hoofd"
Uitgeverij Holland – Haarlem 1989

Vliegen

Het licht klimt in de bomen
de lucht is vol geluid.

Als ik een vogel werd
koos ik de verte uit.

In de hoge lucht
verging ik van verbazing

om wat ik daar beneden zag:
een mensenvogel in het gras.

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel "Vannacht zijn we verdwenen"
Uitgeverij Bakermat – Mechelen – 1993

Klein sprookje

Diep in de bossen de vliegezwam.
 Vanachter de bomen een meisje kwam.
 Een boek om te lezen , een bed om te dromen.
 Kent ze de plek waar geen mensen komen ?
 De hemel een zonnevlam.

Diep in de nacht de sterren staan.
 Tussen de bomen de wiegende maan.
 Een vijver vol water, een vijver vol vissen.
 De bossen zijn stil van geheimenissen.
 Voeten die dansen gaan.

Vroeg in de morgen een meisje ligt.
 Tussen de bomen het zonnelicht.
 Zingende vogels vertellen verhalen.
 Wie ze herkent die mag ze vertalen.
 Bladzijden blijven dicht.

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel “Zoals wind om het huis “
 Uitgeverij Bakermat – Mechelen – 1995

Mijn plek

Bij die hoge wilgenbomen
 aan het einde van de sloot
 wil ik later graag gaan wonen.
 Niemand die daar dan mocht komen.
 Ik had een hek dat ging op slot.

In het weiland bij het water
 nam ik paarden en een koe
 en misschien nog wel wat schapen.
 En als ik dan wilde slapen
 dekten zij me toe.

Kijk, daar achter bij die bomen
 waar mijn plek nu eenzaam ligt
 moeten nieuwe huizen komen.
 Maar toch blijf ik lekker dromen
 van een hek. En dat moet dicht .

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel “ Zoals wind om het huis “
 Uitgeverij Bakermat – Mechelen – 1995

Zwart sprookje

Het huis stond in schemer verpakt.
 Met lichtjes voor alle ramen.
 Er waren dieren die kwamen.
 Bepakt en bezakt.

Een kind voegde zich in de rij.
 Ging mee naar het donkere woud.
 Het was er niet warm en niet koud.
 Niemand die iets zei.

Het huis stond in schemer verpakt.
 Zag dieren en kind verdwijnen.
 De maan begon te schijnen.
 Het bos werd omgehakt.

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel “De maan begon te schijnen “
 Uitgeverij Leopold – Amsterdam 2002

Tanka's over bomen (ongepubliceerd)

Aan de telefoon
 luisteren naar gedichten
 van een goede vriend.
 In gedachten staan we stil
 bij wat een boom ons vertelt.

Johanna Kruit

Dit zijn knotwilgen
 staat bij de sloot te lezen
 naast de knotwilgen.
 Ik neem een pen en papier
 hang er deze woorden naast.

Johanna Kruit

De brede armen
van de allerhoogste boom
die me omhelsden.
De zomer is verdwenen
ik raap de laatste noten.

Johanna Kruit
